

[Viggo Hauch.]

ligget klart oplyst for udvalget, at staten, når den handler jord til landbrug og til gartneri helt uden for yderzonen, køber jorden til en gennemsnitspris, der for sidste års vedkommende var 1,7 gange ejendomsværdien, og derfra, forstår jeg, har den højtærede finansminister taget sine 75 pct. Oplysningerne har altså virket temmelig kraftigt på den højtærede finansminister. Men der står videre i oplysningerne — og det tror jeg man skal lægge mærke til — at når staten sælger, er det til en endda højere pris end de 1,7 gang ejendomsværdien, og der var den meget værdifulde oplysning i det materiale, vi har fået, at til anvendelse til landbrug og gartneri belåner staten op til 2-2½ gang ejendomsværdien. Situationen er da den, at staten ved sin støtte til landbruget og til gartneriet finder det rimeligt, finder det forsvarligt at gå op til en belåning på 2-2½ gang ejendomsværdien, og det i områder, som ligger uden for yderzonen, hvor der ikke er nogen spekulativ hensigt fra nogen af parterne, og man må da tro, når det er staten, der fører an deri, at det også af regeringspartierne anses for noget rigtigt og noget naturligt. Men så er det ikke muligt for os at forstå, at den højtærede finansminister vil komme og sige, at i yderzonen, hvor man endda må regne med lidt højere priser end ude på landet, dér vil han lade bondegårdsreglen, som vi i daglig tale kalder den, falde bort, når der handles om landbrugsejendomme eller landbrugs- eller gartnerijord til priser, der blot er 1,7 gang ejendomsværdien. Der er efter vor mening en brist i logikken på dette punkt. Vi er gået ind på den hovedbetragtning, som den højtærede finansminister har fremsat, men vi har villet have sikkerhed for, at det kun er de grelle tilfælde, der rammes; kan der imidlertid vises tilstrækkelig grelle tilfælde af handler om jord i yderzonen, har vi erklæret os rede til at være med til at fjerne bondegårdsreglen fra disse ejendomme.

Jeg tror som sagt, at den højtærede finansminister har været lidt hastig ved udformningen af sit ændringsforslag. Han har hæftet sig ved den 1,7 gang ejendomsværdien, som staten giver for jorden, han har ikke tænkt problemet igennem helt til bunds, og derfor ser jeg frem til, at det med

den fortsatte udvalgsbehandling, som vi jo er enige om skal finde sted, bliver muligt at finde en bedre løsning.

Til lovforslaget om særlig indkomstskat har den højtærede finansminister jo også stillet et ændringsforslag, som giver en omvendt beskeden indrømmelse til vore synspunkter, nemlig det ændringsforslag, som fritager for kapitalvindingsskat i tilfælde af visse mageskifter; men som ved det forrige forslag tror jeg, at den højtærede finansminister også her har været for hastig i den eftertanke, vore forslag og de oplysninger, der foreligger for udvalget, skulle have manet ham til. Jeg tror, at den højtærede finansminister og i øvrigt også regeringspartierne kunne have lært meget af vore forslag, om man havde givet sig bedre tid til andet end et overfladisk blik derpå. Man synes at have haft det som skovduen, da den tog ud for at lære at bygge rede; den gik til en dygtig redebygger, og da den havde set grunden til denne redebyggers rede lagt med nogle kviste over kors, var den tilfreds, så tog den hjem og byggede en rede, som kun var nogle kviste over kors; det blev ikke nogen god rede. Jeg tror, jeg kan sige til den højtærede finansminister, at han her har handlet lidt ligesom skovduen, og jeg frygter, at hans lovgivning som lovgivning ikke vil blive synderlig meget bedre end skovduens rede som fuglerede betragtet.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen beskæftigede sig en del med de forslag, vi har fremlagt i udvalget, og var nærmest tilfreds, forstod jeg, endda nærmest taknemlig for den frigørelsesafgift, vi havde foreslået. Jeg tror ikke, det er nødvendigt for det ærede medlem at gøre så forfærdelig stort et nummer ud deraf, for det er blot udtryk for, at vi inden for oppositionen ikke er så forstokkede i vore synspunkter, som det ærede medlem undertiden er i sine. Vi erkender, at der mange steder er opstået knaphedsværdier på jord, der har kunnet udmøntes i købesummer, som også vi finder urimelige. Men det er knaphedsværdier, som vi selv er skyld i, og jeg tror, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen bliver nødt til at revidere sin tankegang noget og prøve at forstå, at det, som vi har gjort ved reguleringer, ved indgreb i udviklingen med vor byplanlovgivning og zoneinddeling, har grebet forstyrrende ind i den frie markeds-